

HRADP009NUEY

Prezident republiky

V Praze dne 14. listopadu 2018

Vážený pane ministře,

sděluji Vám, že jsem se po zralé úvaze a s přihlédnutím ke všem okolnostem tohoto konkrétního případu rozhodl **nejmenovat doc. RNDr. Ivana Ošťádala, CSc., profesorem**, a to z následujících důvodů.

Hodnotící komise Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy dospěla ve svém stanovisku ze dne 21. 5. 2014 k závěru, že je doc. RNDr. Ivan Ošťádal, CSc. (dále jako „doc. Ošťádal“) ve svém oboru v mezinárodním měřítku uznávanou osobností.

Dne 4. 6. 2014 Vědecká rada Univerzity Karlovy v Praze, Matematicko-fyzikální fakulty (dále jen „MF UK“) na svém zasedání kladně hlasovala ve věci jmenovacího řízení doc. Ošťádala pro obor Fyzika – fyzika povrchů a rozhraní. Dne 28. 11. 2014 Univerzita Karlova předložila návrh na jmenování doc. Ošťádala profesorem ministrovi školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministr školství“).

Přípisem ze dne 21. 3. 2015, č.j.: MSMT-5396/2015, mi ministr školství předložil návrhy na jmenování celkem 45 nových profesorů, včetně doc. Ošťádala, profesorem pro obor Fyzika – fyzika povrchů a rozhraní.

Vzhledem ke skutečnosti, že jsem se rozhodl nejmenovat doc. Ošťádala profesorem, podal tento žalobu, kterou se domáhal zrušení mého rozhodnutí nejmenovat jej profesorem.

Dne 27. 4. 2018 Městský soud v Praze svým rozsudkem pod sp. zn.:10 A 174/2016 zrušil mé rozhodnutí ze dne 19. 1. 2016 (o nejmenování žalobce profesorem) a vrátil mi věc k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze v předmětném rozsudku konstatoval, že orgány moci výkonné včetně prezidenta republiky jsou návrhu na jmenování předloženém vysokou školou po **řádně** provedeném řízení vyhovět, ledaže by zjistily, že uchazeč předchozím zákonným řízením

úspěšně neprošel, případně že toto řízení bylo stíženo takovými vadami, jež by mohly mít vliv na jeho výsledek.

Na základě podkladů, které jsou součástí spisu, který je ve věci z mé strany veden, jsem dospěl k závěru, že řízení v dané věci nebylo ze strany vysoké školy vedeno řádně, resp. že trpělo takovými vadami, které měly vliv na jeho výsledek.

Udělení titulu „profesor“ je nejvyšší možnou akademickou hodností, které mohou vysokoškolští pedagogové dosáhnout a kterou mohou užívat. Vysokoškolský profesor je zosobněním těch nejvyšších standardů ve vztahu ke znalostem, schopnostem, či osobnostním hodnotám jako takovým. Profesor je veřejně činný člověk, který působí na masy nejen studentů, a to v rámci prakticky veškeré své činnosti (zejména pedagogické, vědecké či publikační). Výsadní postavení hodnosti profesora musí odpovídat kvalitám každého uchazeče, který je posuzován. Zejména důležité je to v případě profesora jmenovaného v České republice, kde je privilegované postavení profesora umocňováno tím, že jmenování provádí prezident republiky. To je podstatný rozdíl od většiny zbytku světa, kde profesory jmenuje výlučně příslušná univerzita.

Univerzita Karlova je nejvýznamnější univerzitou České republiky, jednou z nejstarších univerzit v Evropě a nejstarší univerzitou ve střední Evropě. Univerzita ve svém Statutu odkazuje na historické tradice a uvádí, že si uvědomuje mimo jiné své poslání sloužit pravdě a rozvíjet ideály lidství; univerzita chce zpřístupnit vzdělání všem, kdo po něm touží a vychovávat nové generace k porozumění a toleranci, naplňující odkaz těch, kdož za tyto ideály obětovali svou svobodu či životy. Posláním Karlovy univerzity je podle jejího Statutu také pěstování svobodného myšlení.

Etický kodex Univerzity Karlovy mimo jiné uvádí:

„Vzdělávací, vědecká a další činnost na Univerzitě Karlově i vztahy osob, které jsou s ní spojeny, vůči sobě navzájem, vůči národnímu i mezinárodnímu společenství a vůči životnímu prostředí mají proto činit zadost obecně uznávaným mravním standardům...“

„Od absolventů, jakož i od osob, které své vědecko-pedagogické tituly a hodnosti získaly na Univerzitě Karlově, se, ať už působí kdekoli, očekává, že budou jednat ve shodě s principy vyjádřenými tímto kodexem a přispívat k dobrému jménu univerzity.“

„Navíc však také ctí (*pozn. vztahuje se ke každému členu akademické obce i dalším zaměstnancům*) mravní principy a zásady, dodržuje tento kodex a základní pravidla slušného chování a zachovává ustanovení složených akademických slibů. V těchto mezích uplatňuje svá akademická práva a využívá akademické svobody. Respektuje lidská práva a základní svobody, mezi nimiž na předních místech stojí právo na život a zdraví, nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti, svoboda myšlení, svědomí, náboženského vyznání a projevu, i svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby. Snaží se předcházet jednání, jež by tato práva a svobody porušovalo. Ctí Univerzitu Karlovu a svým jednáním se nedopouští ničeho, co by mohlo poškodit její dobré jméno. Je si vědom toho, že ji svým vystupováním, chováním a působením reprezentuje navenek.“

„Svým chováním jde studentům příkladem (pozn. vztahuje se na akademického a vědeckého pracovníka).“

„Přijme-li akademickou funkci, členství v akademickém orgánu nebo vedoucí funkci (pozn. vztahuje se ke každému členu akademické obce i dalším zaměstnancům), vykonává svoji pozici řádně, slušně a odpovědně a jedná s vědomím, že s přijetím vyšší odpovědnosti je spojen závazek zvláště důsledně dodržovat tento kodex i vést ostatní k jeho respektování.“

O osobě doc. Ošťádala jsem zjistil velmi závažné informace, a to následující:

V letech 1980 až 1981 vykonával doc. Ošťádal vojenskou službu u elitní 71. protiletadlové raketové brigády ČSLA. Důstojnické zkoušky složil 9. 3. 1981. V hodnocení před povýšením do důstojnické hodnosti z 5. 5. 1981 je výtečně hodnocena jeho politická připravenost a angažovanost. V roce 1981 vstupuje do KSČ. Doc Ošťádal byl vybrán do sestavy záložních důstojníků III. Správy Sboru národní bezpečnosti – Vojenské kontrarozvědky. III. Správa SNB byla centrálním útvarem Státní bezpečnosti. V rámci přípravy absolvoval v roce 1984 specializovaný kurz Vojenské kontrarozvědky ve Vojenské politické škole Komorní Hrádek. Na závěr kurzu byl navržen na povýšení a přijal i omezení a povinnosti, které mu z funkce záložního důstojníka Vojenské kontrarozvědky vyplývaly. Poslední dokumentované periodické prověřování doc. Ošťádala III. Správou je dokumentováno v roce 1989. Působení v rámci ČSLA a VKR je dokumentováno v osobním spise č. 2071 zachovaném v Archivu bezpečnostních složek. Dále v 80. letech sloužil Státní bezpečnosti jako tzv. „krycí adresa“. Státní bezpečnost si na jeho adresu nechala zasílat korespondenci ze zahraničí. Kategorie krycí adresy patřila v hierarchii spolupracovníků StB do nejvyšší kategorie Agent. Svazek, včetně unikátního archivního dokumentu – vázacího aktu stvrzujícího vědomou a dobrovolnou spolupráci s StB, se rovněž zachoval v Archivu bezpečnostních složek. Doc. Ošťádalovi bylo přiděleno krycí jméno „Štál“. Svazek kategorie A (agent) byl zaveden 13. 4. 1984 (jen pár týdnů před nástupem do kurzu záložních důstojníků VKR ve Vojenské politické škole Komorní Hrádek) 3. odborem VKR pod registračním číslem 58341 a archivován 28. 11. 1991 pod archivním číslem A-66101. Svazek svědčí o dlouholeté spolupráci doc. Ošťádala s StB.

Když byl doc. Ošťádal konfrontován v tomto ohledu, svou spolupráci s StB v médiích (např. dne 21. 9. 2016; iDnes.cz) potvrdil.

Je evidentní, že hodnoty prezentované (nejen) Univerzitou Karlovou v jejím etickém kodexu, resp. Statutu se extrémně přičí „hodnotám“, které byly vyznávány příslušníky státní bezpečnosti či jejich pomocníky (spolupracovníky), mezi něž doc. Ošťádal patřil.

Z výše uvedeného je zřejmé, že jednání a osobnost doc. Ošťádala jeví jasné známky morální degradace, které se neshodují s etickým kodexem Univerzity Karlovy nebo jejím Statutem (oboje viz výše). Zvláště závažné je toto zjištění, pokud je uvažováno o jmenování doc. Ošťádala profesorem, tedy uvedení jej do postavení osoby, která by měla více než kdo jiný dobré jméno Univerzity Karlovy prosazovat, tuto reprezentovat. Nejdůležitější je však vliv „profesora“ na široký okruh lidí, zejména studentů, kterým lze jen stěží prezentovat osobu morálně pokleslou jako autoritu, vzor a nejvýše postavený symbol jejich alma mater, nejvýznamnější vysoké školy v České republice. Je evidentní, že studenti by se nemohli být

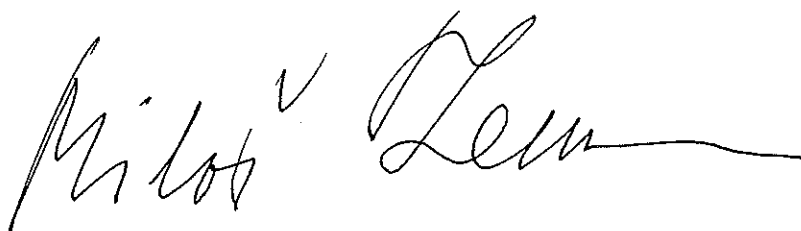
cítit vázání etickými pravidly univerzity, pokud univerzita sama tato pravidla ignoruje a nejvyšší postavení (hodnota) propůjčí někomu, kdo tato pravidla nesplňuje. Profesor má být autoritou a významnou osobností reprezentující ty nejvyšší (i morální) kvality i pro širokou veřejnost. Takovou osobností však doc. Ošťádal není.

Je evidentní, že výše uvedené skutečnosti doc. Ošťádal se týkající nebyly v řízení o jmenování profesorem známy (popř. byly ignorovány), což nelze označit jinak, než jako velmi závažnou skutečnost.

Tento nedostatek se poté odrazil i v návrhu MF UK na jmenování uchazeče profesorem, kdy docházím k závěru, že **dané řízení o jmenování doc. Ošťádal profesorem nebylo provedeno řádně a trpělo uvedenými vadami, které měly vliv na jeho výsledek.**

Ze shora uvedených důvodů jsem se rozhodl doc. Ošťádal profesorem nejmenovat, jak je uvedeno výše.

Vážený pane ministře, žádám, abyste s tímto mým rozhodnutím seznámil Vědeckou radu Univerzity Karlovy.

Handwritten signature of Miloš Zeman in black ink.

Vážený pan
Ing. Robert Plaga, Ph.D.
ministr
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
Karmelitská 529/5
118 12 Praha 1